

Om kvelden

T: Arnulf Øverland
M: Tone fra Hornindal

Am E
Om kveld- en når det mørk- ner og al- le går til ro da

Am Dm E Am
steng- er jeg for stall og for lå- ve. Og

E
spurv- e- ne de set- ter seg i hvert sitt lil- le bo, da

Am Dm E Am G Em
går vel og- så du til din ko- ve. Men si- den vet jeg ik- ke å få

F E Am C E
tid- en til å gå, for i de lang- e net- ter da leng- ges jeg så. Da

Am Dm E Am
har jeg ik- ke sin- ne til å so- ve.

D
de
H
so
D
ve

2.

Det mørkner over veien og høsten stunder til,
og tåken den tetner over enge.
På stiene i skogen har mangel gått seg vill,
Og stjernene de stiger så strenge.
Men kan du ikke komme i aften, lille venn,
Så send et bud og si meg når kommer du igjen.
Jeg har ikke sett deg på lenge.

3.

Nu står du foran speilet og kjemmer ditt hår,
så sort og alvorlig er ditt øye.
Da banker vel ditt hjerte, men hvorfor det slår,
Det vet du ennu ikke så nøye,
For ennu har vel ingen fått komme deg nær.
Men over stolen henger dine fattige klær,
Ditt skjørt og dine strømper og din trøye.

Mens en
og kun h
står jen
på vange
Nå komn
som elle
han klap
og binde

Den fyrste song

Tekst: Per Sivle
Musikk: Lars Sjøraas

Ivar Aasen

med

I

men dei

st.

Den fyr - ste song - eg høy - ra fekk, var mor sin song - ved vog - ga; dei
 mju - ke ord til hjar - ta gjekk, og kun - ne grå - ten stog - ga.

Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt,
når eg fær auga kvila;
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytmar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som allting heilar.